SVEIKINAM URUGVAJAUS JAUNIMA AŽUOLYNA

Nr. 3 (1172) XXIII METAI

MŪSŲ LIETUVA

São Paulo - Brasil - 1971 m. sausio - janeiro 15 d.

Šio «Mūsu Lietuvos» Numerio GARBĖS LEIDĖJAS ARŪNAS STEPONAITIS

Tas neseniai mokslus baigęs jaunuolis beveik visada matomas mūsų parengimuose, mielai sutinka vaidinti scenos veikaluose, uoliai padėjo jaunimo stovyklos vadovybei, žodžiu — yra gyvas nuoširdus lietuvis, kaip ir jo tėveliai bei sesutė Rymantė!

Nuoširdus jam ačiū!

«Mūsų Lietuvos» Redakcija ir Administracija

Šoksim, šoksim šokimėlį, o Jūs pasidžiaugsit! Tik ateikit!
Ąžuolyniečiai

PLACIAJAME PASAULYJE

BOLIVIJA: Keletas generolų norėjo nuversti vyriausybę. Nepasisekė. Krašte įtempta politiné nuotaika.

IZRAELIS. Čia apsilankė Jungtinių Tautų įgaliotinis ambasadorius Jarring. Jis tarpininkauja žydams ir arabams tartis dėl taikos. orėjo Izraelyje patirti vyriausybės ir žmonių nuotaikas Apie ką jis su vyriausybe tarėsi nepasakė. Aplamai, Jarringas esąs mažakalbis ir nieko nepasakąs spaudos atstovams.

SOV. RUSIJA. Vos tik Maskva ispėjo Amerikos vyriausybę kad ji nebegarantuojanti amerikiečių saugumo Rusijoje, kadangi valdžia nebaudžianti amerikiečių žydų už protestų demonstracijas prieš Sovietų Sąjungą, tuojau Maskvoje ir pradėjo neva «liaudis» užpuldinėti Amerikos žurnalistus ir pasiuntinybės tarnautojus. Išdaužo jų automobiliams langus užgaulioja gatvėse sutiktus amerikiečius. Visa tai daroma bolševikų valdžiai diriguojant.

JORDANAS. Šitame arabų krašte vėl pradėjo kautis krašto kariuomenė su pabėgėliais ir palestinos arabais. Palestiniečiai kaltina Husseino vyriausybę, kad ji norinti sunaikinti visus palestiniečius partizanus, ir šaukiasi visų arabų kraštų sudrausti Jordano valdžią.

URUGVAJUS. Vyriausybė griežtai atsisako derėtis su maištininkais, vadinamais «tupamaros», kurie prieš keletą dienų pačiame Montevideo centre pasigriebė Anglijos ambasadorių Geofrey Jackson. Nors apie penkiolika tūkstančių policijos ir kariuomenės jau keletas dienų smulkiai krato visus automobilius, sunkvežimius, namus ir žmones gatvėse, iki šiol dar nepasisekė surasti nė siūlo galo, kurs nuvestų į pagriebtojo ambasadoriaus slėptuvę. Iki šiol juk nepavyko surasti nei Brazilijos konsulo Gomide, nei amerikiečio agronomo Fly.

ČILĖ. Visi ženklai rodo, kad Čilės marksistas prezidentas pilnom burėm plaukia i komunistinę valstybę, nors jis tai ir neigia. Šiomis dienomis paskelbė sudaręs taip vadinamus "liaudies teismus. Jiems du teisėjus renka žmonės iš savo tarpo, o vieną skiria valdžia. Tie teismai spręsią neva smulkesnes vietinio pobūdžio bylas, bet iš tiesų yra didelis pavojus, kad tokiu būdu prez. Allende norį apeiti dabartinius Čilės teismūs, kurie nesiskubina šokti pagal jo marksistinę muziką.

LENKIJA. Naujoji Lenkijos vyriausybė meta visą kaltę ant buvusio valdžios galvos Gomulkos už įvykusius darbininkijos sukilimus. Bet ir dabartine valdžia darbininkija nepatenkinta. Tai rodo ir Dancigo laivų statytojų naujas streikas, o streikuoja laivų statytojai reikalaudami, kad valdžia tuojau paleistų per praėjusius neramumus suareštuotus darbininkus ir jų vadus, reikalauja pakelti algas.

BRAZILIJA

Po ilgesnių sausrų, kaikuriose Brazilijos srityse ėmė taip smarkiai ir ilgai lyti kad kilo didelí potvyniai, padarę kraštui nemažai nuostolių. Paranos valstijoje potvyniai jau nusinešė 24 gyvybes, išvertė daug namų ir kitokių nuostolių pridarė.

Gomulka ir Gierekas

Kai prieš porą metų Wladislaw Gomulka aiškino rinktiniams komunistų partijos vadams ekonomines Lenkijos negeroves, jo kalba buvo pertraukta šauksmais «Gierek, Gierek, Gierek». Tačiau Gomulka į tai nek eipė dėmesio ir, šiek tiek patylėjęs, tęsė savo kalbą Neseniai, vėl sušaukęs partijos vadus, jis nekreipė dėmesio į Giereko pastabą, kad, keliant taip aukštai reikalingiausių produktų kainas, gali sukilti Lenkijos darbininkai. Tada Gomulka trenkė kumštimis į stalą, o Gierekas pareiškė norą atsistatydinti iš Silezijos lyderio posto. Dabar Gomulka gydosi ligoninėje, o Gierekas sėdi komunistų partijos sekretoriaus soste. Pasižiūrėkime į tuos du Lenkijos lyderius iš arčiau.

Wladislaw Gomulka gimė 1905 m. Galicijoje. Pramokęs kalvio amato, jis dirbdavo ūkininkams įvairius padargus arba, neturėdamas užsakymų, talkininkaudavo jiems laukuose. Skurdus gyvenimas padarė jį komunistu, o šviesesnės ateities viltis — revoliucijonierium. Vos perkopęs 31 metus, jis suorganizavo generalinį žibalo valyklos darbininkų streiką Borislavo mieste, 1931 m. tramvajų tarnautojų sukilimą Varšuvoje ir generalinį audėjų streiką Lodžoje 1932 m. Tačiau Lenkijos policija buvo budri. Gavusi pranešimą, kad Lodžoje vyksta uždraustas komunistų partijos pasitarimas, ji apstatė įtartus namus savo agentais ir bebėgantį Gomulką sužeidė, Gomulka gavo 4 metus kalėjimo. Bet kalėjimas nepakeitė jo nusistatymo ir, vos tik pasiekęs laisvę, vėl pradėjo organizuoti streikus. 1936 m. jis vėl buvo areštuotas ir teistas, šį kartą 7 metams. Iš kalėjimo jį paliuosavo vokiečių-lenkų karas. Tačiau Gomulka nebėgo į Rusiją, kaip kiti jo bendraminčiai, bet pasiliko Lenkijoje ir perėjo į pogrinį Jis pradėjo organizuoti partizanus ir savo tėviškėje tapo jų vadu.

Pasibaigus antrajam pasauliniam karui, Gomulka įkopė į komunistų partijos sekretoriaus vietą, tapo ministeriu ir pradėjo tvarkyti iš vokiečių atimtas sritis. Jis apgyvendino jas lenkais, steigė daug įmonių, nesiskaitydamas su jų nuostoliais, ir laukė geresnio rytojaus. Tuo tarpu jo priešai šnabždėjo Stalinui ausin, kad Gomulka nekovoja su liaudies priešais, kad nevaro ūkininkų į kolchozus ir seka maršalo Tito pėdomis To Stalinui ir užteko 1948 m. Kremliaus įsakymu Gomulka praranda partijos sekretoriaus vietą. Po metų Gomulka išmetamas iš komunistų partijos. 1951 m. jam uždedamas namų areštas. Po poros metų rusai stebisi, kad Gomulka dar gyvas.

Tačiau lenkai nėra rusai. Panešę Stalino jungą keletą metų, jie pradėjo bruzdėti ir reikalauti «duonos ir laisvės». 1956 m., kilus kruvinam susikirtimui tarp darbininkų ir policininkų, Poznanės mieste 54 žmonės buvo užmušti. Tada be rusų žinios buvo pakeista partijos vadovybė, ir Wladislaw Gomulka vėl tapo partijos sekretoriumi, Nors jis labai atkakliai gynėsi nuo Kruščiovo priešų, bet turėjo laikytis Stalino nustatytų gairių ir daryti Maskvai stambių ekonominių nuolaidų. Taip jis išsilaikė valdžioje iki praėjusių Kalėdų

Naujasis lenkų komunistų partijos lyderis Edvardas Gierekas ėjo kitu keliu. Jis gimė 1913 m. Silezijoje Žuvus tėvui anglių kasykloje, Giereko motina persikelė iš Lenkijos į Prancūziją ir susirado darbo. Pragyvenimas buvo skurdus. Edvardas Gierekas, vos pasiekęs 12 metų, turėjo tarnauti ūkininkui ir taip papildyti motinos pajamas. Trylikos metų berniukas pradėjo dirbti tėvo darbą ir negalėjo lankyti mokyklos. Būdamas 18 metų, jis įstojo i komunistų partiją. Panašiai, kaip Gomulka, ir jis pradėjo organizuoti streikus. Tų streikų rezultatas buvo liūdnas, Prancūzijos vyriausybė isakė 200 lenkų šeimų apleisti kraštą per keletą valandų. Giereko mo-

(pabaiga 4 pusl.)

Lietuvos nacionalinė M.Mažvydo biblioteka

Nauji Baznycios Persekiojimai Lietuvoje

SUDEGINO BAŽNYČIAS

Komunistai, dėdami visas pastangas lietuvius subedievinti, nepaisant plačiausiai išvystytos antireliginės propagandos ir policinių bei administraciniu priemonių, nepajėgdami iš žmonių širdžių iš plėšti tikėjimo, sulaikyti nuo religinių praktikų, griebiasi naujų priemonių. Viena iš tokių – bažnyčių naikinimas. Šiandien uždarinėti bažnyčias būtų per daug triukšminga priemonė. Tad surasta kitas — jas sudeginti. Štai faktai.

Gautomis iš Lietuvos praėjusių metų žiniomis, Telšių vyskupijoje birželio 25 diena anksti rytą, žmonėms dar tebemiegant, padegta Batakių bažnyčia. Liepos 24 d. 9 val. ryto padegta Gaurės bažnyčia, kurioje liepos 26 d. turėjo vykti atlaidai — bažnyčios titulinė šv. Onos šventė. Abi bažnyčios buvo medinės. Padegėjai gaisrui panaudojo benziną, dėlto abi bažnyčios tuo jau paskendo liepsnose ir joks gesinimas buvo neįmanomas. Žinoma, «miegojo» ir ugniagesiai. Abiejose bažnyčiose sudegė viskas – nieko nebuvo galima išgelbėti, net gi Švenčiausiojo Sakramento išnešti. O padegėjai liko neišaiškinti ir nesurasti...

Dabar lauksime, ar valdžia «skirs naujų bažnyčių statybai reikalingų medžiagų» kaip postringauja Rugienius savo propagandoje, norėdamas įrodyti laisvojo pasaulio lietuviams, kaip valdžia palankiai traktuoja tikinčiuosius ir jų reikalus.

Viena aišku: Maskva buvo nepatenkinta, kad Lietuvoje dar per daug bažnyčių. Reikia jas būtinai mažinti. Bet uždarinėti būtų per daug skandalo ir tikinčiųjų pasipriešinimo. Tad gais as tinka miausias būdas sumažinti bažnyčių skaičių. Čia valdžia de dasi «nekalta», juk bažnyčias padegė neišaiškinti piktadariai...

PAMALDAS TRUKDO

Lietuvos komunistai turistams, kurie ten lankosi ir kurie pasiįdomauja religiniu gyvenimu, aiškina, kad tikintiesiems esanti garantuota sąžinės laisvė. Tokios «laisvės» faktą nurodo, kad bažnyčią gali lankyti, kas tik nori, be jokių trukdymų ir varžymų. Nesą jokių įstatymų ar potvarkių, draudžiančių bažnyčios lankymą. Nelietuviams turistams, besidomintiems tuo klausimu, vedžiodami juos pokai kurias lankytinas bažnyčias tuo metu, kai jose nėra pamaldų, nei žmonių, komunistai aiškina, kad Lietuvos žmonės jau yra persirientavę ir bažnyčių nelanką.

O tačiau praktikoje žmonės bažnyčias dar lanko, nors toks lankymas, dalyvavimas pamaldose, priėmimas šv. sakramentų yra nusikaltimas prieš komunistinę tvarką. Joks tikras komunistas neturi bažnyčios lankyti, negali pamaldose dalyvauti. Net ir nekomunistai, lanką bažnyčią, yra visokais būdais persekiojami, atkalbinėjami nuo bažnyčios lankymo. Kai kitos priemonės epadeda, tada imamamasi jau bausmės: atleidžiama iš mokyklos ar darbo, senesniems asmenims atimama pensija ir pan. Dėl tokio tikinčiųjų traktavimo, savaime suprantama, bažnyčių lankymas yra sumažėjęs. Tik didesnėse šventėse bažnyčios yra pilnos žmonių, dažnai atvykusių iš tolimesnių vietų, kada kontrolė ir sekimas yra neįmanomas. Komanistai dėl to siunta ir griebiasi et smurto, kad tokį žmonių bažnyčių lankymą sutrukdytų. Trukdymo darbas paprastai pavedamas komjaunuoliams, kurie, būriais įsiveržę į bažnyčias pamaldų metu, išdarinėja visokias, dažnai padorumo ribas peržengiančias, scenas, piktindami tikinčiuosius, jie garsiai replikuoja pamokslą sakanciam kunigui ir pan. Tokie faktai Lietuvoje yra vis dažnesni ir įgauna vis aštresnes formas.

Čia suminėsime tik porą atvejų, iš kurių matyti, kaip, Rugieniaus žodžiais, «TSRS konstitucijos garantuota sąžinės laisvė apsaugo tikinčiuosius nuo bet kokios prievartos iš vienų ar kitų valstybinių organų pusės».

Lietuvoje Velykų naktį tikintieji mielai dalyvauja vigilijos pamaldose, gausiai renkasi į bažnyčias. Taip Mažeikiuose Velykų naktį, jau ryte apie 4 val., į žmonių pilną bažnyčią įsiveržė keli jaunuoliai, o jų tarpe ir viena mergšė, visi su cigaretėmis dantyse. Toji mergšė atsisėdo į klausyklą ir ėmė neva klausyti savo draugų išpažinties, garsiai šaukdama: «Aš jus visus išrišiu»... Kai vienas bažnyčios tarnų paprašė, kad triukšmadariai apleistų bažnyčią, jie ėmė grasinti ir plūsti. Pagriebę iš bažnyčios kryžių, išsinešė ant šventoriaus ir jį išniekinę sulaužė. Viena moteris atpažino vieną iš tų «didvyrių» ir pranešė parapijos komiteto nariams. Tie nunešė sulaužytą kryžių į policiją parodyti ir apskundė piktadarius. Atpažintas vaikėzas, pašauktas į policiją, pasakė ir savo draugų pavardes. Policija įsakė komiteto nariams sudeginti sulaužytą kryžių, o po kelių dienų pranešė raštu, kad tie jaunuoliai gavę papeikimą...

Kitas panašus faktas įvyko Vilniuje Šv. Teresės bažnyčioje. Velykų Prisikėlimo apeigų metu vidurnaktyje į bažnyčią būriu įsiveržę jaunuoliai ėmė mušti besimeldžiančius žmones. Vienas buvo tiek sumuštas, kad neteko sąmonės. Apie 20 asmenų buvo daugiau ar mažiau sužeisti. Kai vienas nukentėjusių pasiskundė policijai, gavo atsakymą: «Tai ko tu, inteligentas, eini į bažnyčią...» Tas atsakė: «Jei nenorite, kad žmonės lankytų bažnyčias, uždarykite jas». Nusikaltėliai neva apklausinėjami, kodėl taip pasielgę, atsakė: «Mes atlikome savo pareigą...»

KUNIGŲ BAUDIMAS

Savo laiku spaudoje jau buvo paminėti naujausi draudimai kunigams. Tarp jų griežtai draudžiama kunigui mokyti chorą giesmių ar pačiam chorui vadovauti. Už d audimo nepaisymą gresia bausmė. Štai vėl konkretus faktas,

Vilniaus arkivyskupijos Kabelių klebonas bažnyčioje pamokė keletą vaikų religinių giesmių. Vietos policija tai sužinojusi, po ilgo tardymo nubaudė klebsną ir vargoninką 50 rublių bauda. O apie 20 vaikų, kurie dalyvavo giesmių pamokoje, vietos mokykloje buvo išbarti, griežtai įspėti ir jų dienyne buvo įrašyta: «Sunkiai nusikaltęs draus mei».

Čia suminejome tik kelis žinomus faktus iš Lietuvos Bažnyčios kančių. Jų be abejonės yra ir daugiau įvykusių ir kitose vietose, tačiau nepasiekusių laisvojo pasaulio. Bet ir čia paduotieji rodo, kokioje atmosferoje tenka Lietuvos katalikams gyventi. Maskva į visas puses rodanti besišypsantį veidą, kuris suklaidina net ir viršūnėse esančius, religijos klausimu tęsia neatlaidžią kovą, panaudodama visas priemones, kad tas «liaudies opiumas» būtų galutinai sunaikintas.

ROMA. — Italų spaudoje pasklido žinia apie religinės laisvės varžymą Lietuvoje. Pagrindinė italų spaudos agentūra ANSA savo biuletenyje rašo: «Iš tikrų šaltinių mus pasiekė žinia apie vieną įvykį, kuris pavaizduoja dabartinę padėtį Lietuvoje. Praėjusį balandžio mėnesį būrelis vaikų susirinko Kabelių parapijos bažnyčioje pasimokyti religinių giesmių. Juos čia pastebėjo vietos komunistinė milicija. Vaikams numušė elgesio pažymį mokykloje. Kaip žinoma, — pastebi italų spaudos agentūra ANSA, — Lietuvoje moksleiviai ir studentai negali viešai lankyti bažnyčių. Kunigams yra uždrausta bet koks kontaktas su jaunimu».

Jeigu kunigas, tėvų prašomas, — primena italų spaudos agentūra, — išdrįsta vaikams duoti katekizmo ar religinio giedojimo pamoką arba leidžia tarnauti Mišioms, tai yra laikoma nusikaltimu.

Liepsnos ir Apmaudo Asočiai

JURGIS GLIAUDA

PREMIJUOTAS ROMANAS

(Tęsinys)

Jatulis buvo šventuolėlis: nei gėrė, nei rūkė, atokus nuo moterų. O kolūkyje progų ieškoti nereikia, progos pačios į sterblę lenda neieškomos. Per daug visi arti, per daug jau žmoninga — ir gyvenamoje kvadratūroje, ir klube, ir laukuose. Vien tik seniai Dareikos tebuvo Jatulio kompanija. Pas juos jis gyveno ir valgė. Ten jį sutikdavau, nes į padarginę nėjau.

Kartą lyg kaktomuša susidūriau su Jatuliu prie jo kambario durų, jam išeinant iš kambario. Nejučiomis žvilgterėjau pro pravertas duris — pamačiau, kad jo kambary išilgai sienos įrengtas religininkų altorius. Ant altoriaus skobnio kulto reikmenys: žvakės, knygos ir kryžius.

Tai visa priminė man kadaise matytą vaizdą antireliginiame muziejuje. Kryžius su nukryžiuota ant jo figura kiekviename antireliginiame muziejuje paaiškintas kaip Romos imperijos bausmė už valstybinį išdavimą. Sakoma kad religinis kultas visa tai pavertė kasdieniška sunkios žmogaus kančios demonstracija ir, kas pirma buvo naudota žmogui sukrėsti, virto parodomąja rutina. Kai kasdieną tai matai lyg ir nematai, lyg ir kasdienybė, juo labiau, kad nukryžiuoto asmens veidas nereiškia kančios.

Pasakiau Jatuliui:

— Meldžiatės.

— Jis tuojau paklausė:

— Ar norėtumėt aplankyti?

Toks atkirtis man buvo tikrai nemalonus. Atsakiau, kad laiko neturiu. Jis, aišku, suprato, kad ne ten pataikė su kvietimu atlankyti maldyklą.

Antireliginiuose muziejuose tie patys dalykai parodomi kitaip, išsamiau, su dalykiškais paaiškinimais,

Buvo Jatulis, kaip ir aš, pačiame savo amžiau žydėjime Kada buržuazinis režimas drebino orą savo maldyklų varpais, Jatulis, kaip ir aš, dar nebuvo išvydęs pasaulio. Ir kokia anomalija, sutinku su Raikūnu, kad tarybiniais laikais po visos generacijos antireliginio švietimo ima žmogus ir nušlepsena į religinių aktyvistų stovyklą.

Vėlai aš patyriau, kad Dareikos ir dar keli iš kolūkiečių užsuka pas Jatulį, Neva atlanko naują žmogų, gal meldžiasi prie jo altoriaus!

Buvo kolūkyje kitų žmonių. Tokie kalbino sutiktą Jatulį:

— Pasakyk, kaip ten yra maldoje: tėvas, kuris gyvena danguje? O kaip danguje gyvensi, kad ten tik oras ir oras. Ir juo aukščiau, juo retesnis. Ant ko gi atsistosi, į ką kojomis atsiremsi? Bamtelsi ant žemės.

— Gali ir dangoje įsitverti, — juokavo pristo,ę prie šnekovų kiti, — žemės sukimais danguje prilaiko. Kosmonautai iš Vostoko išlipę, danguje pasivaikščiojo. Jei kosmonautai vaikščiojo, gali ir Dievas pasivaikščioti.

— Religijoje, — labai taikiu balsu atsakė Jatulis, — tikėjimas yra visko pagrindas, ne kosmografijos įstatymai.

Baikauskas įrėmė Jatuliui pirštą į krūtinę ir krioktelėjo:

— Tu, pilieti kunige, nesuk aplinkui, atsakyk man tiesiai, ar yra Dievas ar nėra Jo?

— Galiu kalbėti tik apie save, — atsakė Jatulis prie įsmeigto į jo krūtinę Baikausko piršto lyg prisipažinimo mostu priglaudęs savo dešinę, — man Dievas yra. Kitokio klausimo nestatau.

— Tau yra, o man nėra. Man Jo ir nereikia, — atkirto Baikauskas. — Dievas yra prasimanymas. Verčiau tu ateik į kovojančių bedievių ratelį. Ten bus apie ką su tavim pakalbėti.

— Dėl ko susiėmėt, — aš įsiterpiau. — Į kiekvieną klausimą atsakys anksčiau ar vėliau mokslas. Į viską reikia žiūrėti mokslo akimis.

— Mokslas jau atsakė, draugas knygininke, — kirto Baikauskas. — Dievo nėra ir Jo nereikia. Žmogus kilo iš bezdžionės. O dabar tarybinis žmogus skraido danguje be Dievo įgaliojimų.

— Kad Dievo nėra, tai jau aš įsitikinau, ištekėjusi už Baikausko, — pasakė čia pat stovėjusi. — Jei Dievas būtų, Jis seniai Baikauską perkūnu būtų nutrenkęs už tai, kad jis prieš Dievą lodamas, savo žmonai nepadeda, nepaslenka nė vandens iš šulinio pasemti.

Šulinys gilus, man nugarą sopa, Atėjęs namo, arbatos reikalauja. Nusiprausti vandens reikia. Vaikus apiplauti. Ot negausi nei arbatos, nei vandens praustuvėje. Pats atsinešk, netaukšk, kaip arklys su gaigalu pilve.

Baikauskas nusišypė, nusispiovė smulkia seilele pro dantis ir atkirto žmonai:

— Palūkėk, revoliucininke, nupyškėsime ant Marso. Ten įsikursime, automatiškus kolūkius įsteigsime.

(Bus daugiau)

MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"
Rua Juatindiba, 20
Caixa Postal 4421
Sao Paulo, E.S.P.
Tel.: 273-03-38

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

Diretor responsável Dr. José Ferreira Carrato
Redator: JONAS KIDYKAS
Administr.: JONAS BRUŽIKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr$ 20,00 visoje Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA NCr$ 100,00 P. Paskiro Nr. Kaina Cr$0.40

SKELBIMAI: pirmame puslapyje NCr$ 40,00 paskutiniajame NCr$ 20,00. viduriniuose puslapiuose NCr$ 15,00 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų turinį redakcija neatsako.

Patirsit Didelio Malonumo — Atsigaivinsit!

Ne tik žmogaus kūnui reikalinga laiks nuo laiko atsigaivinti ar tai atostogomis, ar tai nors vieno kito vakaro šaunesniu pokyliu, kurs pertraukia pilkų dienų vis tą patį jau kiek įkyrėjusį maistą. Reikia atgaivos ir mūsų dvasiai.

Vienas iš tokių dvasios — širdies atsigaivinimo būdų yra šokiai. Visose tautose pasidžiaugti. pasilsėti susirinkę žmonės, ypač jaunimas tuojau imasi dainuoti ir šokti.

Lietuviškieji tautiniai šokiai išsivystė per ilgus šimtmečius ir turi savas, lietuviams ypatingas formas, kurių nerasi kitose tautose.

Liaudies šokius pagražina ir praturtina tautiniai šokėjų drabužiai, kurie, kaip visi žinom, yra labai spalvingi ir todėl lengvai pagauna akį ir maloniai kutena širdį.

São Paulo lietuviai yra turėję gerų tautinių šokių būrelių ir gerų jų mokytojų. Jie įvairiomis progomis yra pasirodę ne tik lietuviškuose parengimuose, bet ir kitataučius žavėję. Paskutiniais metais mūsų šokėjų būreliai, kaip ir chorai, buvo kiek pakrikę, susilpnėję, nors vis dar bent 16 Vasario ir viena kita proga pasirodo. Mes tuo džiaugiamės ir norim, kad jie vėl dar labiau sustiprėtų.

Bet štai šitą sekmadienį, sausio 17 ir kitą sekmadienį, sausio 24 turėsim auksinę progą pamatyti ir pasidžiaugti Urugvajaus lietuvių jaunimo Ąžuolynas mums parodysiais tautiniais šokiais. Nors ir turint savus šokėjus, visgi verta ir reikalinga pasižiūrėti šio tautinio meno vieneto šokių. Kaip prisimenate. praėjusiame «Mūsų Lietuvos numeryje išvardyta net 18 atskirų šokių vardų. Visa eilė mums gal niekad neregėtų. Tai turėtų vilioti visus pamatyti, kaip tie nauji šokiai atrodo. Nemažiau turėtų būt įdomu pamatyti kaip kito krašto jaunimas šoka net tuos pačius mums jau žinomus ir matytus šokius. Juk sakoma, kad dvi virėjos tuos pačius barščius viena išverda vienaip, kita kitaip. Tas pats dera pasakyti ir apie tautinių šokių meną. Kaip kurs tautinių šokių būrelis sušoka šokius, tai priklauso ir nuo šokių mokytojų skonio, temperamento, nuo šokėjų amžiaus, grakštumo, eiklumo, nuo jų susišokimo, susiderinimo.

Apie Urugvajaus ąžuolyniečius tuo tarpu galima tiek pasakyti: tai yra būrys gimnazijos amžiaus jaunimėlio, t. y. pačiame jaunystės klestėjime. O tokį jaunimą regėti visada malonu. Antra, tas jaunimėlis ne juokais jau bene virš poros metų labai uoliai mokinas savo šokius. Repetavo po du kartu per savaitę, o per paskutinius keletą mėnesių net po tris vakarus! Rašančiam šias eilutes yra žinoma, kad juos labai giria ir dažnai kviečia pašokti Urugvajaus įvairios organizacijos, konsulatai. televizijos stotis ir visur laimi šiltų pagyrimų. Na; ir pagaliau, nepamirškim, kad urugvajiečiai jau nuoliai atvyksta pas mus kaip svečiai viešnios. O lietuviškas vaišingumas negali palikti svečių vieną. Mes norim su juo pabuvoti, pabendrauti ir dėkingai priimti jų atvežamas dovanas — gražius tautinius šokius.

Niekas negali nusiskųsti, kad įėjimas būtų per brangus Jis yra toks pigus, o moksleiviams tik kruzeirukas, kad jau neturėtų trūkti nė mūsų jaunimo. JAUNIMAS EIS PASITIKTI IR PAMATYTI ŠOKANTĮ JAUNIMĄ. O senimas jaunimu pasigėrėti ir pasididžiuoti!

Džiaugiamės Urugvajaus Ąžuolyno atsilankymu, nuoširdžiausiai jį sveikiname ir tikimės, kad jam bus malonu pabuvoti su mumis, o mums su jais!

SVEIKI ATVYKĘ! JAUSKITĖS KAIP NAMIE!

Nusikaltimas Sukrėtė JAV

SIMO KUDIRKOS ŠDAVIMAS YRA NUSIKALTIMAS — PRITARIMAS TAUTOMS PAVERGTI

GEDIMINAS GALVA

Simo Kudirkos išdavimas — aukštųjų JAV pareigūnų nusikaltimas sukėlė audrą krašte. Ji staiga kilo ir praūžė bet lietuvių pareiga jos ilgai nepamiršti.

Amerikiečius sukrėtė JAV biurokratų bukumas, neatsakingumas, tarptautinių įsipareigojimų pažeidimas, lengva ranka pasmerkimas žmogaus už grašius, žvejybos susitarimo naudą ir nusikaltimas žmoniškumui.

Mums Simo Kudirkos pralietas kraujas pateko į tūkstančių kritusių aukų dėl laisvės kraujo versmę. Jo kančia primena milijonų lietuvių kančią, o jo tragedija — mūsų tautos tragedija.

Kai kyla naujos valstybės Afrikoje, mūsoji tauta, ir ne ji viena, pasmerkta nešti sunkų svetimą jungą. Mūsų viltys, dėtos į laisvę skelbiančius, jau seniai atsidaužė į kampuotą tikrovę. Seniai išmušė valanda, kai pavergėjai ir laisvės skelbėjai lietuvių tautos gali būti vienodai keikiami.

NUSIKALTIMO UŽUOMAZGA

Amerikiečiams ir rusams susitarus dėl rusų žvejybos tvarkos JAV pakrantėse, tiks liau tarus, Sovietams suteikus teisę be ypatingo atlyginimo, svarbiausiame žvejybos laive «Sovietskaja Litva» įvyko amerikiečių pagerbimas, apdovanojimas ir vaišės. Viskas dėjosi J A Valstybių teritoriniuose vandenyse. Sovietų laivo radistas Simas Kudirka, prieš vidurdienį, pranešė amerikiečių pasienio apsaugos laivo «Vigilant» karininkui, kad jis numatąs bėgti ir paprašė JAV globos.

«Vigilant» laive prasidėjo sujudimas.. Laivo vadovas Ralph E. Eustis susijungė su admirolu William B. Ellis, pirmosios apygardos pasienio apsaugos viršininku Bostone. Jų pokalbis paskelbtas «The Christian Science Monitor" gruodžio 10 dienos laidoje. Admirolas Ellis, jau prieš S. Kudirkos pabėgimą, įsakė pabėgėlį išduoti rusams jei jie pareikalautų. Admirolo nuomone, amerikiečiai turi sutrukdyti Simo Kudirkos pabėgimą į «Vigilan

WASHINGTONO SPRENDIMAS

Ne įvykių užuomazga, bet lapkričio 23 diena padaryti Washingtono biurokratų sprendimai sukrėtė amerikiečius, ypač lietuvius. Galima suprasti bailio R, E. Eustis laikyseną, kai jis iškvietė rusus, leido amerikietiškame laive rusams mušti, spardyti Simą Kudirką ir jo įsakymu amerikiečiišku laiveliu jį be sąmonės grąžinti į žvejybos laivą «Sovietskaja Litva». Jo akivaizdoje vyko sukrečianti tragedija. Jis jau vėliau tarėsi buvęs įvykio sujaudintas. Eustis buvo bailus įrankis, kuris net nedrįso pasipriešinti, atsitikus tragiškai eigai.

Minėtas admirolas Ellis dargali sukruvintas rankas svetimu rankšluosčiu nusivalyti. Pasienio sargybos viršininkas admirolas Chester R. Bender ir valstybės departamento Sovietų skyriaus pareigūnas Edward Killam išreiškė tą pačią mintį: trukdyti Simo Kudirkos pabėgimui naudotis amerikietišku laivu.

Pasienio sargybos pirmosios apygardos reikalų vedėjas kap. Fletcher W. Brown Eustis grasė, kad pabėgėlio neįsileistų į amerikiečių laivą ir pareiškė, kad jis pranešiąs «Sovietskaja Litva» vadovybei apie įgulos nario pabėgimą.

VALSTYBĖS DEPARTAMENTAS NUSIPLAUNA RANKAS

Valstybės departamentas nėra nusiteikęs draugingai Pabaltijui. Lenkijos ir Pabaltijo skyriaus laikinu vedėju paskirtas 22 metų studentas algai gauti Lenkijos ir Pabaltijo reikalu sujungimas ir studento vadovavimas aiškiai rodo, kiek departamentui terūpi pabaltiečiai ir jų reikalai. Dėl Simo Kudirkos pabėgimo buvo kreiptasi į valstybės departamento Sovietų skyrių. Jis plaunasi rankas, kad buvęs su eiga tinkamai nesupažindintas, nes jam nepranešta apie Simo Kudirkos pasiruošimą bėgti ir jėga jo pašalinimą nuo amerikiečių pasienio apsaugos laivo.

Valstybės departamento atsakingas pareigūnas William B. Macomber pareiškė: «Valstybės departamentas pergyvenos sukrėtimą, kad jis nepadarė tai, ką turėjo padaryti».

O ką jis turėjo padaryti? Jis turėjo vykdyti Genevoje 1951 metais JAV pasirašytos sutarties 33 str., kuriame pasakyta: «Sutartį pasirašiusi valstybė neprivalo išduoti asmens, kuriam gresia laisvės suvaržymas ar pavojus jo gyvybei».

JAV vyriausybė padarė dar toliau siekiantį sprendimą: pirmą kartą JAV istorijoj amerikiečiai pakvietė kitos valstybės asmenis, leido sumušti, o gal ir užmušti politinį pabėgėlį jų laive ir, talkininkaujant amerikiečiams jūrininkams, lyg prekę, suvyniotą į antklodę, grąžinti į sovietinį laivą. Taip buvo įvykdyta JAV pasirašyta sutartis politiniams pabėgėliams teikti globą.

Kodėl amerikiečiai padarė suokalbį prieš Simą Kudirką? Greičiausia, kad ne pirmą kartą yra buvęs panašus atvejis, ne pirmą kartą sulaužyta sutartis. Suokalbininkai, esmėj nusikaltėliai, pamiršo vieną smulkmeną — liudininką Robertą Briežę, kuris savo akimis matė daromą nusikaltimą ir turėjo drąsos jį iškelti viešumon. Jis nusipelnė mūsų neužmirštamos padėkos.

PAMIŠĖLIŲ PASMERKIMAS

«Time» (gruodžio 14 d. laidoje). korespondentas aprašo prezidentą: «Jo žvilgsnis buvo įtemptas. Jo veidas paraudonavo ir jis buvo piktas. Retai aš jį matau taip įsėlusį».

Prezidentas pareiškė: «Pamišėliai, tie idiotai, besmegeniai biurokratai, niekšišku ir žiauriu elgesiu pažeidė šalies gerą vardą».

Jei prezidentas R. Nixonas tiki tiesiems savo žodžiams, prašosi išvada, kad niekšams ir pamišėliams ne vieta būti admirolų, kapitonų ir valstybės departamento atsakingose pareigose.

Simo Kudirkos, kovotojo už laisvę, vardas neturi būti pamirštas. Mes negalime ir neturime teisės leisti, kad laiko dulkės užmarščiai pasmerktų įvykį, sudrebinusį surambėjusias sąžines. Šio įvykio užuomazga nukeltina į 1945 m., kai J V užmerkė akis prieš naikinamas lietuvių ir kitas tautas.

OPERACIJA « . KUDIRK »

CHICAGO. — Rev, Paul D. Lindstrom grįžo į Chicagą ir papasakojo Chica o Daily News korespondentui Larry Finley, kad jis skraidė «žvalgybiniais tikslais» virš Atlanto, kur plaukioja sovietų žvejų laivynas. Jų ten labai daug tarp 70 ir 80. Visi plaukia į pietus apie 35 mylias nuo Amerikos pakraščių, išsidėstę vienas nuo kito tarp mylios ir penkių.

Neužilgo jis privačia jachta pradės sukiotis tarp rusų laivų ir per garsiakalbius ragins bėgti. kas tik pajėgia, o jis ir jo štabas jiems padės. Jis tik bijo, kad tada sovietų laivai susimes į krūvą, ir jam bus sunku veikti. Visą tą operaciją jis pavadino «Simo Kudirkos» vardu. Ant jachtos bus bus užsirašyta: «Amerika jus sveikina ir kviečia. Iššokite į vandenį, mes jus išgelbėsim ir paimsim į laisvą Ameriką».

Anksčiau nei išplauks jachta, iš ėktuvo bus metomi atsišaukimai, surašyti įvairiom sovietijoj vartojamom kalbom.

Lindstromui į pagalbą pasisiūlė trys jachtų savininkai ir keturi lakūnai. Tačiau Valstybės departamentas, FBI ir Federalinė Aviacijos komisija nepritaria jo planui ir bando perkalbėti to nedaryti. Lindstrom iš savo pusės pasiūlė Valstybės departamentui pašalinti visus tarnautojus iš Sovietų Sąjungos skyriaus. Jie nieko neveikia ir neturi jokios iniciatyvos bei nuovokos kritišku atveju.

LIETUVOS NACIONALINĖ MARTYNO MAŽVYDO BIBLIOTEKA

Gausiai Dalyvaukim Tautiniu Šokiu Koncerte

Zelinoje Sekmadieni, Sausio 17 diena, 16 valanda,
Mokoje Sekmadieni Sausio 24 diena, 16 valanda.

Mūsų Lietuva

RUA JUATINDIBÂ, 20 — P. DA MOÓCA — SÃO PAULO, 13

ĄŽUOLYNO SUTIKIMAS

Urugvajaus lietuvių tautinių šokių ansamblį ĄŽUOLYNĄ iš aerodromo atvežti gautas autobusas. Todėl visi šokėjai bus drauge atgabenti tiesiai Zelinon. Iš čia bus išskirstyti po svetingas šeimas. Kurie iki šiol neužsirašė, kad priims, tie svečių negaus. Gaus tik tie, su kuriais jau yra susitarta.

P. Jono Bagdžiaus rūpesčiu visiems svečiams vietos su pilnu išlaikymu jau parūpintos lietuvių šeimose. Tos šeimos maloniai sutiko svečius priimti ir globoti.

Šį šestadienį bus ansamblio šokių repeticija Seserų Pranciškiečių gimnazijos salėje.

Sekmadienį, 11 val. šv. Mišios, kurių metu giedos LRK Bendruomenės choras.

Sekmadienį 16 valandą tautinių šokių koncertas Seserų Pranciškiečių salėje. Publika prašoma nesivėluoti, nes norima pradėti kūlturingai-punktualiai. 19 valandą Ąžuolyno šokėjų, «Aušros» choro ir urugvajiečius priėmusių šeimų priėmimas ir vaišės Jaunimo namuose, Jaunimo namuose. Jas rengia LK Bendruomenės choras. Bilietus bus galima gauti prie durų. Suaugę auko ja 3 kruzeirus, moksleiviai tik vieną.

Kadangi urugvajiečiai žada važiuoti į Rio de Janeiro, be to norima jiems parodyti São Paulo miestą ir Santos, tai dėl tų dienų dar teks susitarti jiems atvykus.

Į Santos nuvežti ir po miestą pavažinėti autobusą davė Cia. Transportadora Paulista, už ką esame labai dėkingi Dr Marijui, jos savininkui. Dėkojame p. J. Baužiui už 50 kruzeirų auką svečiams pavaišinti, o p Bratkauskams už gražų fantą loterijai.

Šeštadienį, sausio 23 diena 20 val. ĄŽUOLYNAS šoks Vila Anastacio dr. Jono Basanavičiaus vardo salėje Čia bus ir vaišės. Visu tuo rūpinasi p. Petras Žarkauskas su šeima, talkinamas p. K. Vidžiūnienės.

Sekmadienį, sausio 24 dieną 16 valandą ĄŽUOLYNO paskutinis pasirodymas ir atsisveikinimo vaišės šv. Kazimiero parapijos salėje, Rua Juatindiba, 20. Mišių tą dieną 17 valandą čia nebus. Bus tik 8 valanda ryto. Kadangi čia bus šokami kitur nešokti šokiai, tai ir Zelinoje ir Anastazijoje dalyvavę čia išvys naujų šokių. Dalyvaukim ko gausiau. Jaunimas ir visi kas jaučiasi jaunas, galės pasišokti.

Jei šeimininkės norėtų atsinešti savo pyragų vaišėms paįvairinti, rengėjai būtų už tai dėkingi. Klemensas Jūra vaišėms dovanojo keletą dėžių gėrimų.

«AUŠROS» CHORISTŲ DĖMESIUI!

Kadangi jau čia pat Vasario Šešioliktoji ir ją reiks vienaip ar kitaip paminėti, tai visi choristai labai prašomi būtinai dalyvauti šį šeštadienį choro repeticijoje.

J. Kiaykas, S. J.
Dirigentas

PO STOVYKLOS

Antradienį popiet iš jaunimo stovyklos sveiki ir gyvi grįžo 51 stovyklautojas ir 7 stovyklos vadovai. Šeštadienį buvo tsilankiusių daug tėvų ir kitų svečių, kurie sekė žaidimus, dainas, dalyvavo Mišiose ir lauže prie ežero. Paskutiniąją dieną išėjo stovyklos laikraštėlis «Mūsų stovykla», 8 puslapių, su vaikų pasisakymais ir stovyklos įvairenybėmis. Stovykla baigta šv. Mišiomis vidudienį, churrasco ir vėliavos nuleidimu su laimėjusiems ir pasižymėjusiems dovanų įteikimu. Už pavyzdingą stovyklavimą dovanas gavo Reinaldas Povilavičius, Kristina Živilė Jūraitytė, Hercules Liutkus, Alina Petkevičiūtė ir Tania Eimantaitė. (Toliau kitame numeryje).

UŽ A. A. JURGĮ SLIESORAITĮ mišios bus šio mėn. 19 d. Tėvų Jėzuitų koplyčioje 7,30 val ryto.

Užprašė p. FAUSTINA.

V. Zelina

Sausio mėn. 8 diena staiga nuo širdies smūgio mirė Feliksas Medziukevičius, 67 metų amžiaus, kilęs nuo Alytaus, Brazilijon atvykęs 1929 metais, dirbęs staliaus darbą. Nuliūdime paliko žmoną Marcelę, dukterį Birutę, anūkę Marceliną Giminių, pažįstamų, kaimynų buvo palydėtas į Kamilopolio kapus. Religines apeigas atliko kun. Antanas Milius. Tebūna jam lengva Brazilijos žemelė, toli nuo gimtosios Tėvynės.

Septintos dienos mišios bus 15 sausio 19,30 val., Vila Zelinoje į kurias kviečiami velionies artimieji bei draugai.

LAIŠKAI: R. Lunskiui, J. Valavičiui, K. Slavinskui, G. Baltušienei J. Slavickui, kun. J. Šeškevičiui, H Mošinskienei, A. Gudavičienei, L. Mitruliui, kun. Pr. Gavėnui, V Balčiūnui, Misevičiutėms, St Gisienei, D. Ruzgaitei, H. Baziliauskienei, Pr. Diiiui, A. Pladas, V. Pavilionis, K Sadzevičiui, E. Pupelienei, J. Gudanavičienei, P. Šukiui, Taschetto, St. Punksnienei, J. Ivanauskui, Oreffece, J. Antaičiui, A. Voveriūnui, M. Vitkunienei, R. Skarbaliui, A. Vinkšnaitytei, J. Silickui, L. Žukienei, J. Masiuliui.

RIO DE JANEIRO

Susirgo p. Pranas Dutkus. Guli šv. Kristinos ligoninėje, Santa Teresa. Labai rūpestingai ji slaugo ir daug rūpinasi jo žmona, žentas ir visi giminės.

Dieve duok jam greitai pagyti!

Jonas Dumbliauskas jau grįžo iš ligoninės. Buvo jam padaryta rimta operacija, bet dabar jau yra visiško pasveikimo kelyje. Geros sveikatos, mielas Jonai!

Prie Rio Rio de Janeiro lietuvių parapijos, vietos Katedros patalpose, pradėjo veikti inžinerijos braižybos kursai. Kursus veda Vladas Vyčas. Kursai nemokami. Kursai įsteigti pramokinti profesijos lietuvių kilmės jaunuolius. Vienas jų atvyksta net iš Duque de Caxias.

KOKIA BUVO JAUNIMO STOVYKLA

Kitose lietuvių kolonijose jaunimui stovyklas ruošia visokios jaunimo organizacijos, kurios turi savus tikslus. Jų ir siekia paivairintose stovyklos sąlygose. Kas tai panašaus buvo čia suorganizuota prieš 5 metų Brazilijos, Argentinos bei Urugvajaus jaunimo «Studijų savaitės» vardu. To je pat vietoje vyko šiemet Tėvo Antano Saulaičio iniciatyva surengta stovykla neorganizuotos visuomenės bei paskirų lietuvių vaikams. Ši stovykla buvo labiau atostogi nio pobūdžio. Bet ir ji norėjo suburti draugėn visokio amžiaus vaikus, kurie, leisdami drauge laiką gamtos prieglobstyje, susipažintų vieni su kitais, pabendrautų ir pagyventų aštuonetą dienų lietuviško, nuotaikoš sąlygose ir grįžtų namo su iskiepytu patraukimu į lietuviškąją bendruomenę.

STOVYKLAUTOJŲ BŪRIMAS

Teko gerokai pasistengti surinkti būrį jaunimo iš šeimų, atitokusių nuo lietuviškosios bendruomenės, vaikų, nebekalbančių lietuviškai. Tėvas Saulaitis sukviestuose organizacijų atstovų pasitarimuose tam reikalui tegavo tik pritarimą. Organizacinės ir medžiaginės paramos nesulaukė. Tačiau ir moralinė paskata imtis šio darbo buvo svarbi. Todėl didžiausia šios stovyklos suorganizavimo ir jos pravedimo našta krito ant Tėvo Saulaičio pečio pečių. Stovyklautojus teko rankioti ir vilioti lankant šeimas ir tariantis su tėvais. Nemažajam čia padėjo p. Magdalena Vinkšnaitienė, «Mūsų Lietuva» ir T. Bružikas.

Kaip pirmą suminėto tikslo stovyklą reikia įvertinti optimistiškai. Atsimenant, kad paskutiniųjų metų lituanistinė mokykla suburdavo tik porą dešimčių vaikų, tai ši gana brangiai apmokama stovykla sutraukusi 51 vaiką. Tai yra tikrai džiuginantis dalykas. PLB Brazilijos krašto vadovybei turėtų būti pamoka kad žmonėms patraukti priemonė — lankyti juos namuose,

(Bus daugiau)

ATSKIRO NUMERIO KAINA 0,40

(pabaiga iš 1 pusl.)

tina persikėlė Belgijon, o sūnus rado darbo anglių kasyklose.

Atitarnavęs Lenkijos kariuomenėje porą metų, Gierekas vėl grįžo Belgijon ir vėl dirbo kasyklose. Kai vokiečiai užėmė kraštą, Gierekas pradėjo platinti slaptą lenkų spaudą. Pasibaigus karui, jis pabuvo Belgijoje dar trejus metus, o paskui grįžo Lenkijon.

Matydamas, kad be mokslo toli nenueis, jis stojo Krokuvos universitetan ir jį baigė inžinieriaus laipsniu. 1951 metais jis tapo pirmuoju Silezijos Vaivados sekretoriumi, o 1955 metais patenka Varšuvon ir perima sunkiosios pramonės vadovybę. Kilus maištavimui Poznanės mieste, premjeras Cyrankiewicz nusiuntė Giereką ištirti sukilimo priežasčių. Tapęs Silezijos bosu, Gierekas parodė toki dideli organizacini talentą, kad partijos vadovybė leisdavo jam nukryti nuo centralinio ekonomijos plano. Didžiausias Giereko triumfas buvo jo kelionė su Prancūzijos prezidentu gen. De Gaulle 1967 m. «Gierekas", taip išsireiškė patenkintas prezidentas, "pavertė raudonąją provinciją vėliavų okeanu". Tą dieną Gierekas tapo tautos didvyriu.

Perėmęs partijos vadovybę Gierekas pasakė sausoką kalbą ir išdėstė svarbiausias Lenkijos problemas, būtent, mažiausiai apmokamų darbininkų ir kitus klausimus. Brežnevas pavadino Giereką «nuoširdžiu Tarybų Sąjungos bičiuliu». Tačiau nežinia, koks yra iš tikrųjų lenkų ir rusų nuoširdumas. Labai galimas daiktas, kad po praėjusių metų maištavimų Gierekas turės daugiau irodymų, kad rusai negali Lenkijos be saiko meižti.

DR. ANTONIO SIAULYS
C. R. M. 10.647
Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro Infancia
Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações
Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas
Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS 1576
Mooca; Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada
DR. JONAS NICIPORCIUKAS
Cirurgião Dentista
p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X
Consultorio: Rua Capt Pacheco Chaves, 1206,
Vila Prudente, Tel. 63-5352

ZELINOJE VISI GALI UŽSIMOKĖTI UŽ «M. LIETUVĄ»

p. Juozui Baužiui. Jis daug metų ištikimai patarnauja skaitytojams ir Administracijai, patarnaus ir dabar. Jo adresas yra Rua Manaias, 363. Visai arti prie bažnyčios aikštės. Pasinaudokite!